

Rigtige klappefår går ikke i fold

Ikke alle får er lige vilde med den nye klappefold i Aqua

Af Henriette Amalie Würtz

Blade hvirvler af træerne i Aqua. Det pusler i krattet, og pludselig bræger busken højt.

"Mææh, mææhææ!" Det er Frigg, der kalder. Hun tager tilløb og presser sig ud gennem rosenkviste og torne, der hænger fast i hendes tykke, lyse uld. Så står hun dér på gangstien foran én og puffer sit gråbrune hoved ind mod benene. Hun vil klappes.

Aquas klappefold

I Aqua i Silkeborg handler det ikke kun om fisk og andre ferskvandsdyr; det handler også om dansk natur og naturpleje.

For to år siden kom de første Ertebølle-får og gamle, danske landracegeder til Aqua. Og i efterårsferien flyttede dyrene ind i den nye, rummelige klappefold lige ved siden af legepladsen.

Folden og den tilhørende stald er tømret af uensartede træplanker. Et solidt hegn uden strøm omringer gamle træer og buske. Geder springer rundt på en bunke store sten midt i folden.

Dyrene flokkes omkring en skråtstillet, tung låge, der fører direkte ind i folden. De træder lidt til side, når børn og voksne går ind – og de lader sig gerne klappe.

Det er dog ikke alle får, der er lige vilde med den nye klappefold. Fåret Frigg går nemlig sine egne veje.

Klappefåret Frigg

Hver morgen bliver Frigg lukket ud af sin egen lille fold. Men først efter første foderrunde, for ellers hopper hun op i trillebøren og vælter det hele.

Frigg skubber og maser: Det er nu, hun vil klappes. "Mææh!"

Klokken er 12, og Frigg er færdig med sit særlige morgenritual – hvor hun på egen hånd forsvinder ind i parkens vildnis.

Efter morgenturen er hun klar til selskabelighed. Hun bræger højlødt, tripper efter de besøgende i parken, puffer til børnenes hænder og insisterer på at blive snakket med og klappet.

"Hun skaber stor glæde, og hun er så glad for mennesker," siger chefdyrepasser Morten Vissing og tilføjer med et lille nik: "Et rigtigt hyggefår."

Menneskebarn

Da Frigg kom til verden lige efter påsken 2010, havde hendes mor allerede knyttet sig til et andet fårs nyfødte lam. Derfor er Frigg flasket op og har fuldstændig taget menneskene i Aqua til sig som sin familie.

"Hun ved slet ikke, at hun er et får – hun tror, hun er et menneske," smiler Henrik Hjarnø, en af de øvrige ansatte, skævt og klapper Frigg.

Henrik Hjarnø, der var med til at bygge stald og klappfold til de andre får, hører åbenlyst til Friggs familie. Det samme gør Morten Vissing. For da det stod klart, at Friggs mor ikke ville kendes ved hende, tog han sig selv af det lille, nyfødte lam.

"Hun var jo ikke større end sådan her," siger han og viser Friggs ringe størrelse med sine store hænder.

Det lille Lambi-lam hoppede og sprang efter Morten Vissing i den første tid – både hjemme hos ham og hans familie og i Aqua.

Frigg er ikke til får

Klappefolden er ikke noget for Frigg. Det er afprøvet: Frigg kan ikke være i folden sammen med de andre får. De opfatter hende hverken som et får eller et menneske og driver hende væk, når de kan.

Men Frigg viser ikke tegn på afsavn og opsøger dem aldrig. Selvom de er artsfæller har de intet tilfælles. Morten Vissing forklarer:

"Hun forstår ikke dem, og de forstår ikke hende. De taler ikke samme sprog".

Frigg hverken kan eller vil gå sammen med sine artsfæller, men hun lider øjensynligt ingen nød.

Tyk og tryk

Frigg trives i Aqua. Hun har hele parken som sin legeplads, og hun nyder kontakten med sin menneskelige familie og alle de besøgende. Hun plejer naturen på en naturlig måde, når hun selv finder sin føde i skov og park. Hun spiser både kviste og blade – friske som visne. Og hun trives med det: Hendes uld er godt nok tyk, men under den er hun rund og trind.

Vinden tager til; det suser i trækronerne, og folk trækker frakkerne tættere om sig. Frigg napper endnu et par blade af en busk. Hun lader sig villigt klappe af

den lille dreng, der er kommet stavrende til. Han stikker tillidsfuldt sine vanteløse fingre ind i den varme uld og klukker højt.

Jo, Frigg er et rigtigt klappefår. Og du kan altid møde hende et eller andet sted i parken – hun kommer selv til dig. Men det er bedst efter kl. 12.

[Billede 1: Klappefolden er populær]

[Billede 2: "Mæh, mææha," bræger Frigg]

FAKTABOKS: Ertebølle-fåret er et over hundrede år gammelt, lokalt landracefår fra Vesthimmerland.

Copyright (HAWN)